Gesetz-Sammlung
für die
Königlichen Preußischen Staaten.

ZBIÓR PRAW
dla
Państw Królestwa Pruskiego.

№ 28.

(Nr. 6120.) Gesetz, betreffend die Gerichtsbarkeit der Konsuln. Vom 29. Juni 1865.

(No. 6120.) Prawo, tyczące się jurysdykcyi konsulów. Z dnia 29. Czerwca 1865.

Wir Wilhelm, von Gottes Gnaden König von Preußen 2c.

verordnen, mit Zustimmung beider Häuser des Landtages Unserer Monarchie, was folgt:

My Wilhelm, z Bożéj łaski Król Pruski i t. d.

stanowimy, za zgodą obu Izb Sejmu Monarchii Naszéj, co następuje:

I. Allgemeine Bestimmungen.

§. 1.

Unseren Konsuln steht die Gerichtsbarkeit zu, wenn sie in Ländern residiren, in welchen ihnen durch Herkommen oder durch Staatsverträge die Ausübung der Gerichtsbarkeit gestattet ist. Der Konsulargerichtsbarkeit sind alle in den Konsular-Jurisdiktionsbezirken wohnenden oder sich aufhaltenden Preußen und Preußischen Schutzgenossen unterworfen.

§. 2.

Soweit dieses Gesetz nicht etwas Anderes bestimmt, oder soweit nicht Herkommen oder Staatsverträge entgegenstehen, umfaßt die Gerichtsbarkeit der Konsuln sowohl die Civil- als die Strafge-

I. Postanowienia ogólne.

§. 1.

Konsulom Naszym służy jurysdykcya, jeżeli w krajach zasiadają, w których im na mocy zwyczaju lub traktatów międzynarodowych wykonywanie jurysdykcyi dozwolone. Jurysdykcyi konsularnéj ulegać będą wszyscy Prusacy i Pruscy towarzysze opiekuńczy, którzyby w obwodach jurysdykcyi konsularnéj zamieszkiwali lub bawili.

§. 2.

O ileby prawo niniejsze czego innego nie przepisywało, lub gdzieby się temu zwyczaje albo traktaty międzynarodowe nie sprzeciwiały, jurysdykcya konsulów tak jurysdykcyą cywilną

Ausgegeben zu Berlin den 8. Juli 1865.

Wydany w Berlinie dnia 8. Lipca 1865.

richtsbarkeit, beide in gleichem Umfange, wie sie den ordentlichen Kollegialgerichten der ersten Instanz (Kreis- und Stadtgerichten) in denjenigen Landestheilen der Monarchie zustehen, in welchen das Allgemeine Landrecht und die Allgemeine Gerichtsordnung Gesetzeskraft haben.

jako i kryminalną, obie w tém samém objęciu zawierać w sobie będzie, w jakiém takowe zwyczajnym sądom kolegialnym pierwszéj instancyi (sądom powiatowym i miejskim) w tych krajach Monarchii służą, w których powszechne prawo krajowe i powszechna ordynacya sądowa moc prawną mają.

§. 3.

Unter Konsul im Sinne dieses Gesetzes ist der Vorsteher eines Generalkonsulats, Konsulats oder Vizekonsulats zu verstehen. Im Falle der Abwesenheit oder Verhinderung des Vorstehers wird dessen Gerichtsbarkeit von seinem ordnungsmäßig berufenen Stellvertreter ausgeübt.

§. 3.

Przez wyraz »konsul« w myśli prawa niniejszego rozumieć się ma naczelnik konsulatu jeneralnego, konsulatu lub wicekonsulatu. W razie nieobecności lub przeszkody naczelnika, jurysdykcya jego przez powołanego według porządku zastępcę wykonywana będzie.

§. 4.

Die Jurisdiktionsbezirke der einzelnen Konsuln werden von dem Minister der auswärtigen Angelegenheiten bestimmt.

§. 4.

Obwody jurysdykcyjne pojedynczych konsulów przez Ministra spraw zewnętrznych wyznaczane będą.

§. 5.

An dem Orte, wo eine Königliche Gesandtschaft ihren Sitz hat, sowie in dem angrenzenden, von dem Minister der auswärtigen Angelegenheiten zu bestimmenden Bezirke (§. 4.), wird die Konsulargerichtsbarkeit (§§. 1. und 2.) in Ermangelung eines dort residirenden Konsuls von dem Kanzler der Gesandtschaft als Delegirten der letzteren ausgeübt.

§. 5.

W miejscu takiém, gdzie Królewskie poselstwo przesiaduje, tudzież w obwodzie pogranicznym, przez Ministra spraw zewnętrznych oznaczyć się mającym (§. 4.), jurysdykcya konsularna (§§. 1. i 2.) w braku konsula tamże zasiadającego, przez kanclerza poselstwa jako delegowanego tegoż, wykonywana będzie.

§. 6.

In Bezug auf die Befähigung, die Ernennung, die Dauer der Anstellung, den Amtsverlust, die Dienstentlassung, die Versetzung in den Ruhestand und die Amtssuspension der mit Gerichtsbarkeit versehenen Konsuln und Kanzler der Gesandt-

§. 6.

Do kwalifikacyi, mianowania, czasu urzędowania, utraty urzędu, usunięcia ze służby, odstawienia w bezsłużbowość i suspensyi urzędowéj konsulów i kanclerzów poselstw jurysdykcyą opatrzonych, nie przepisy dla urzę-

schaften gelten nicht die für die richterlichen Beamten, sondern die für die Konsularbeamten und Gesandtschaftskanzler bestehenden Vorschriften.

§. 7.

Die mit Gerichtsbarkeit versehenen Konsuln und deren Stellvertreter haben den allgemeinen Staatsdiener-Eid zu leisten. Sind dieselben Ausländer, so werden sie dahin beeidigt, daß sie die Pflichten ihres Amtes unparteiisch und gewissenhaft erfüllen wollen.

§. 8.

Die Gerichtsbarkeit wird von dem Konsul entweder allein oder durch das Konsulargericht ausgeübt. Die Zuständigkeit des Konsulargerichts tritt nur in den durch das Gesetz bestimmten Fällen ein.

§. 9.

Das Konsulargericht besteht aus dem Konsul als Vorsitzenden und zwei Beisitzern, welche der Konsul aus den achtbaren Gerichtseingesessenen oder in Ermangelung solcher aus sonstigen achtbaren Einwohnern seines Bezirks ernennt.

§. 10.

Die Beisitzer werden am Anfang jeden Jahres für die Dauer desselben ernannt. Gleichzeitig sind zwei oder mehrere Stellvertreter zu ernennen, welche für die Beisitzer in Abwesenheit oder Verhinderungsfällen eintreten.

dników sądowych, ale przepisy dla urzędników konsularnych i kanclerzów poselstw istniejące, zastósowane będą.

§. 7.

Konsulowie i zastępcy ich, jurysdykcyą opatrzeni, ogólną przysięgę służbową złożyć winni. Jeżeliby być mieli cudzoziemcami, przysięga na to odebraną im będzie, jako o bezstronne i sumienne pełnienie obowiązków urzędu swego starać się zechcą.

§. 8.

Jurysdykcya albo przez konsula samego albo przez sąd konsularny wykonywana będzie. Kompetencya sądu konsularnego li w przypadkach prawem przepisanych miejsce mieć powinna.

§. 9.

Sąd konsularny składać się będzie z konsula jako prezydującego i z dwóch ławników, przez konsula z liczby zacnych w obwodzie sądowym zamieszkałych osób a w razie braku takowych, z liczby innych zacnych mieszkańców obwodu mianować się mających.

§. 10.

Ławnicy na początku każdego roku na czas trwania jego mianowani będą. Zarazem dwóch lub więcéj zastępców mianowanych być powinno, którzyby w nieobecności lub przypadkach przeszkody ławników, miejsce ich zająć mogli.

§. 11.

Vor dem Antritt ihres Amtes werden die Beisitzer und deren Stellvertreter dahin beeidigt, daß sie die Pflichten desselben unparteiisch und gewissenhaft erfüllen wollen.

§. 12.

Den Beisitzern steht ein unbeschränktes Stimmrecht zu.

§. 13.

Ist es nicht möglich, ein Konsulargericht zu berufen, so tritt der Konsul an Stelle desselben; es müssen jedoch in einem solchen Falle die Gründe, welche die Berufung des Konsulargerichts verhindert haben, von dem Konsul zu den Akten vermerkt werden.

§. 14.

Die Konsuln sind bei Ausübung der Gerichtsbarkeit der Aufsicht der ihnen vorgesetzten Gesandtschaften und in Ermangelung solcher, sowie in letzter Instanz der Aufsicht der Minister der auswärtigen Angelegenheiten und der Justiz unterworfen, und zwar in demselben Maaße, wie die inländischen Gerichte der Aufsicht des Justizministers.

§. 15.

Jeder Konsul hat die Personen zu bestimmen, welche in den zu seiner Gerichtsbarkeit gehörigen Rechtsangelegenheiten die Funktionen der Rechtsanwalte auszuüben haben. Ein Verzeichniß dieser Personen ist im gerichtlichen Geschäftslokale auszuhängen.

Gegen die Verfügung des Konsuls, durch welche die Eintragung einer Person in das Ver-

§. 11.

Przed wstąpieniem w urząd ławnikom i ich zastępcom odebraną być powinna przysięga na to, jako obowiązki jego bezstronnie i sumiennie wykonywać będą.

§. 12.

Ławnikom służy nieograniczone prawo głosowania.

§. 13.

W razie niemożności zwołania sądu konsularnego, konsul w miejsce jego wstąpić, każdą razą przecież powody, które zwołanie sądu konsularnego uniemożniły, do akt zauważyć powinien.

§. 14.

Konsulowie przy wykonywaniu jurysdykcyi dozorowi poselstw im przełożonych a w braku takowych tudzież w ostatniéj instancyi dozorowi Ministra spraw zewnętrznych i Ministra sprawiedliwości ulegać mają, a to tak dalece, jak dalece sądy krajowe dozorowi Ministra sprawiedliwości ulegają.

§. 15.

Konsul każden wyznacza osoby, które w sprawach sądowych do jurysdykcyi jego należących, funkcye rzeczników sprawować mają. Spis osób tych w lokalu sądowym wywieszony być powinien.

Naprzeciw dekretowi konsula, którym wciągnienie czyje w spis odmówione lub wymaza-

zeichniß abgelehnt oder ihre Löschung in dem Verzeichniß angeordnet wird, findet die Beschwerde an die Aufsichtsbehörde (§. 14.) statt.

nie w spisie nakazane, służy rekurs do władzy dozorczéj (§. 14.).

§. 16.

Bei Beurtheilung der bürgerlichen Rechtsverhältnisse der der Konsulargerichtsbarkeit unterworfenen Personen ist anzunehmen, daß in den Konsulatsbezirken das Allgemeine Landrecht und die übrigen Preußischen allgemeinen Gesetzbücher nebst den dieselben abändernden, ergänzenden und erläuternden Bestimmungen gelten. In Betreff der handelsrechtlichen Verhältnisse kommt jedoch zunächst das in den Konsulatsbezirken erweislich geltende Handelsgewohnheitsrecht zur Anwendung.

§. 16.

Przy rozważaniu stosunków prawnych obywatelskich osób jurysdykcyi konsularnéj podległych, przyjąć należy, że w obwodach konsularnych powszechne prawo krajowe i drugie powszechne kodeksy prawne Pruskie wraz z postanowieniami takowe odmieniającemi, uzupełniającemi i objaśniającemi są ważne. W stosunkach prawnych handlowych atoli przedewszystkiém prawo obserwacyjne handlowe, jakie w obwodach konsulatu dowodnie ważne, zastósowane być powinno.

§. 17.

Rücksichtlich der strafbaren Handlungen ist anzunehmen, daß für die der Konsulargerichtsbarkeit unterworfenen Personen das Strafgesetzbuch vom 14. April 1851. und die übrigen in der Monarchie geltenden Strafgesetze auch in den Konsulatsbezirken Geltung haben. Die für die Konsulatsbezirke erlassenen Strafgesetze der Landesregierungen bleiben außer Anwendung, insofern nicht durch Staatsverträge oder Herkommen etwas Anderes bestimmt ist.

Jeder Konsul ist befugt, für seinen Jurisdiktionsbezirk oder einen Theil desselben polizeiliche Vorschriften mit verbindlicher Kraft für die seiner Gerichtsbarkeit unterworfenen Personen zu erlassen, und die Nichtbefolgung derselben mit Geldstrafen bis zum Betrage von zehn Thalern zu bedrohen.

Diese Vorschriften sind sofort in Abschrift der vorgesetzten Gesandtschaft und in Ermangelung derselben dem Minister der auswärtigen Angelegenheiten einzureichen. Sowohl der Gesandte als

§. 17.

Pod względem czynów karogodnych przyjąć należy, że dla osób jurysdykcyi konsularnéj podległych kodeks karny z dnia 14. Kwietnia 1851. jako i drugie, ważne w Monarchii ustawy karne, i w obwodach konsularnych moc obowięzującą mają. Wydane dla obwodów konsularnych ustawy karne Rządów krajowych zastósowane być nie mają, o ileby traktaty międzynarodowe lub zwyczaje czego innego nie przepisywały.

Konsulowi każdemu służy prawo wydawania dla obwodu jurysdykcyjnego swego lub części jego przepisów policyjnych, dla osób jurysdykcyi jego podległych moc obowięzującą mających, tudzież zagrożenia nieprzestrzegania takowych karami pieniężnemi aż do dziesięciu talarów.

Przepisy te w kopii natychmiast przełożonemu poselstwu a w braku takowego Ministrowi spraw zewnętrznych przesłane być powinny. Tak poseł jako i Minister spraw ze-

der Minister der auswärtigen Angelegenheiten ist befugt, die polizeilichen Vorschriften des Konsuls außer Kraft zu setzen.

Die Verkündung der polizeilichen Vorschriften erfolgt in der im Konsulatsbezirk üblichen Weise und jedenfalls durch Aushang in dem gerichtlichen Geschäftslokal des Konsuls.

§. 18.

Neue Gesetze erlangen in den Konsulatsbezirken Gesetzeskraft nach Ablauf von sechs Monaten, von dem Tage an gerechnet, an welchem das betreffende Stück der Gesetz-Sammlung in Berlin ausgegeben worden ist, insofern nicht das neue Gesetz eine andere Zeitbestimmung für den Anfang seiner Geltung in den Konsulatsbezirken oder die Bestimmung einer späteren Zeit für den Anfang seiner allgemeinen Geltung enthält.

§. 19.

Die von den Konsuln für die Gerichtshandlungen zu erhebenden Kosten und Gebühren werden durch einen Tarif bestimmt, welchen die Minister der auswärtigen Angelegenheiten, der Justiz und der Finanzen zu erlassen haben.

Dieser Tarif darf keine höheren Sätze vorschreiben, als die Gebühren- und Kostengesetze zulassen, welche für die im §. 2. bezeichneten Landestheile ergangen sind.

II. Bestimmungen, betreffend das Verfahren bei Ausübung der Civilgerichtsbarkeit.

§. 20.

Bei Ausübung der Civilgerichtsbarkeit der Konsuln bestimmt sich sowohl in Angelegenheiten

wnętrznych jest mocen, przepisy policyjne konsula unieważnić.

Publikacya przepisów policyjnych nastąpi w sposób w obwodzie konsularnym zwykły, a na każdy przypadek za pomocą wywieszenia w lokalu sądowym konsula.

§. 18.

Nowe prawa nabierają w obwodach konsularnych mocy obowiązującéj po upływie sześciu miesięcy, licząc od dnia, w którym dotycząca sztuka Zbioru praw w Berlinie wydaną została, o ileby nowe prawo innego oznaczenia czasu pod względem początku ważności swéj w obwodach konsularnych albo wyznaczenia późniejszego terminu początku powszechnéj ważności swéj, nie zawierało.

§. 19.

Koszta i należytości przez konsulów za czynności sądowe pobierać się mające, taryfą przepisane będą, którą Minister spraw zewnętrznych, Minister sprawiedliwości i Minister skarbu wydać powinni.

Taryfa ta nie wyższe powinna przepisywać opłaty od tych, których prawa, kosztów i należytości dotyczące, dla krajów w §. 2. oznaczonych wydane, dozwalają.

II. Postanowienia, tyczące się postępowania przy wykonywaniu jurysdykcyi cywilnéj.

§. 20.

Przy wykonywaniu jurysdykcyi cywilnéj konsulów, postępowanie tak w sprawach ju-

der streitigen, als der nicht streitigen Gerichtsbarkeit das Verfahren nach den für die in §. 2. bezeichneten Landestheile bestehenden Vorschriften, insoweit diese nicht Einrichtungen und thatsächliche Verhältnisse voraussetzen, welche in den Konsulatsbezirken fehlen.

§. 21.

Es bleiben insbesondere die Vorschriften, welche die Mitwirkung der Staatsanwaltschaft betreffen, außer Anwendung. Dasselbe gilt von den auf die kollegialische Erledigung der Geschäfte sich beziehenden Vorschriften, insoweit nicht die Zuständigkeit des Konsulargerichts (§. 9.) begründet ist. Die Zuständigkeit des letzteren tritt ein für die mündliche Verhandlung und für die auf die mündliche Verhandlung zu erlassenden Entscheidungen in Civilprozeßsachen mit Ausschluß der Bagatellsachen.

§. 22.

Bei Prozessen, in welchen eine der Konsulargerichtsbarkeit nicht unterworfene Person als Partei betheiligt ist, findet an Orten, wo es herkömmlich ist, auf Verlangen dieser Partei die Verhandlung and Entscheidung durch eine Kommission statt, deren Zusammensetzung und deren Verfahren sich durch das Herkommen bestimmt. Das Erkenntniß der Kommission bedarf der Bestätigung (Homologation) des Konsuls. Dieser hat das Erkenntniß nur dann zu bestätigen, wenn er dasselbe formell und materiell gerechtfertigt findet. Gegen das von dem Konsul bestätigte Erkenntniß finden dieselben Rechtsmittel statt, welche gegen die, von dem Konsul selbstständig erlassenen Erkenntnisse statthaft sind.

§. 23.

Für die zur Zuständigkeit der Konsuln gehörigen Civilsachen wird die Gerichtsbarkeit der

rysdykcyi spornéj jako i jurysdykcyi nie spornéj stósować się będzie do przepisów, jakie dla krajów w §. 2., oznaczonych istnieją, o ileby takowe urządzeń i faktycznych stosunków nie supponowały, które w obwodach konsularnych nie istnieją.

§. 21.

W szczególności nie będą w użyciu przepisy, współczynności prokuratoryi dotyczące. To samo rozumieć się ma o przepisach, odnoszących się do załatwiania spraw przez kolegium, o ileby kompetencya sądu konsularnego (§. 9.) uzasadnioną nie była. Kompetencya tegoż ostatniego odnosi się do rozprawy ustnéj i do wyroków, na mocy rozpraw ustnych w sprawach procesowych cywilnych, z wyjątkiem spraw bagatelnych, wydawać się mających.

§. 22.

W procesach, w których osoba jurysdykcyi konsularnéj nie podległa jako strona ma udział, powinny tam, gdzieby zwyczaj był taki, na żądanie strony téj czynność i wyrok przez komisyą nastąpić, któréj złożenie i postępowanie zwyczajem przepisane. Wyrok komisyi ulega potwierdzeniu (homologacyi) przez konsula. Konsul wyrok li w tym razie zatwierdzić winien, jeżeliby się o jego sprawiedliwości tak pod względem formalnym jako i materyalnym przekonał. Naprzeciw wyrokowi przez konsula potwierdzonemu te same służą środki prawne, jakie naprzeciw wyrokom przez konsula samego wydanym, dozwolone.

§. 23.

W sprawach cywilnych do kompetencyi konsulów należących, jurysdykcya drugiéj in-

zweiten Instanz von dem Appellationsgericht in Stettin, die der dritten und höchsten Instanz von dem Obertribunal in Berlin in gleicher Art ausgeübt, wie für die, zur Zuständigkeit der im §. 2. bezeichneten Gerichte des Inlandes gehörigen Civilsachen. Es gilt dies insbesondere von den Beschwerden und Rechtsmitteln, insoweit in den nachstehenden Paragraphen nicht etwas Anderes bestimmt ist.

stancyi przez sąd apelacyjny w Szczecinie, a trzeciéj i najwyższéj instancyi przez naczelny trybunał w Berlinie w równy sposób wykonywaną będzie, jak w sprawach cywilnych, należących do kompetencyi oznaczonych w §. 2. sądów krajowych. Postanowienie to odnosi się mianowicie do zażaleń i środków prawnych, o ileby paragrafy następujące czego innego nie przepisywały.

§. 24.

Die auf die Fristen und das Verfahren für die Rechtsmittel in schleunigen Sachen sich beziehenden Vorschriften, mit Ausnahme der Vorschriften über die Anmeldungsfrist, bleiben außer Anwendung. Es sind mit dieser Ausnahme die Vorschriften über die Fristen und das Verfahren für die Rechtsmittel in nicht schleunigen Sachen auch auf die schleunigen Sachen anwendbar.

§. 24.

Przepisy odnoszące się do terminów i do postępowania pod względem środków prawnych w sprawach spiesznych, z wyjątkiem przepisów co do terminu założenia ich, zastósowane nie będą. Z wyjątkiem tym przepisy co do terminów i postępowania pod względem środków prawnych w sprawach nie spiesznych, i do spraw spiesznych zastósowane być mogą.

§. 25.

Das Rechtsmittel der Appellation ist bei dem Konsul nicht allein anzumelden, sondern auch innerhalb der gesetzlichen Frist (§. 17. der Verordnung vom 21. Juli 1846., Gesetz-Samml. S. 415.) einzuführen und zu rechtfertigen.

§. 25.

Środek apelacyi u konsula nietylko założony ale i w terminie prawem przepisanym (§. 17. ustawy z dnia 21. Lipca 1846., Zbiór praw str. 415) wprowadzony i usprawiedliwiony być powinien.

§. 26.

Nach dem Eingang der Einführungs- und Rechtfertigungsschrift beschließt der Konsul über die Zulassung des Rechtsmittels. Wird dasselbe von ihm zurückgewiesen, so findet gegen die zurückweisende Verfügung Beschwerde nach den Bestimmungen des §. 34. der Verordnung vom 21. Juli 1846. statt. Hält der Konsul die Zulassung des Rechtsmittels für gerechtfertigt, so erläßt er die Aufforderung an den Appellaten,

§. 26.

Po nadejściu wywodu wprowadzenia i usprawiedliwienia, konsul co do przypuszczenia środka prawnego stanowić ma. W razie oddalenia takowego przezeń, służyć będzie naprzeciw dekretowi oddalającemu zażalenie stósownie do przepisów §. 34. ustawy z dnia 21. Lipca 1846. Jeżeliby zaś konsul dopuszczenie środka prawnego uważać miał usprawiedliwioném, powinien wydać na ręce apelata wezwanie do po-

binnen der gesetzlichen Frist die Beantwortung der Appellation bei ihm einzureichen (§. 20. der Verordnung vom 21. Juli 1846.).

Appellation bei ihm einzureichen (§. 20. der Verordnung vom 21. Juli 1846.).

§. 27.

Wenn der Konsul bei der Prüfung der Schriftsätze eine von der einen oder anderen Partei beantragte neue Beweisaufnahme erheblich findet, so kann er dieselbe durch einen Vorbescheid anordnen und nach den für das Verfahren in erster Instanz bestehenden Vorschriften bewirken.

§. 28.

Wird eine Beweisaufnahme nicht beantragt, oder von dem Konsul nicht für angemessen erachtet, oder ist dieselbe beendigt, so übersendet er die Akten an das Gericht zweiter Instanz und setzt hiervon gleichzeitig die Parteien in Kenntniß.

§. 29.

Jede Partei hat zu den Akten ohne vorherige Aufforderung eine im Inlande wohnende Person zu bezeichnen, oder die Zuordnung eines Offizial-Anwaltes zu beantragen, welcher zur Empfangnahme der für sie bestimmten Verfügungen und Ladungen des Gerichts zweiter Instanz berechtigt sein soll.

Der Partei, welche weder eine solche Anzeige erstattet, noch bei dem Gericht zweiter Instanz zu ihrer Vertretung einen Bevollmächtigten bestellt, noch die Zuordnung eines Offizial-Anwaltes beantragt hat, werden die für sie bestimmten Verfügungen und Ladungen des Gerichts zweiter Instanz mittelst Aushanges im Geschäftslokal dieses Gerichts wirksam zugestellt.

dania w terminie prawem przepisanym odpowiedzi na apelacyą (§. 20. ustawy z dnia 21. Lipca 1846.).

wiedzi na apelacyą (§. 20. ustawy z dnia 21. Lipca 1846.).

§. 27.

Jeżeliby konsul przy rozstrząsaniu wywodów piśmiennych zawnioskowane przez jednę lub drugą stronę zbieranie nowych dowodów uznać miał ważném, wolno mu będzie takowe decyzyą poprzednią nakazać i wedle przepisów istniejących dla postępowania w pierwszéj instancyi uskutecznić.

§. 28.

W razie niezawnioskowania o zbieranie dowodów albo gdyby takowe przez konsula za stósowne uznane być nie miało, tudzież po zakończeniu takowego, konsul akta do sądu drugiéj instancyi przesłać a zarazem o tém strony uwiadomić powinien.

§. 29.

Każda strona winna do akt bez poprzedniego wezwania osobę w kraju zamieszkałą podać, lub o przydanie rzecznika z urzędu wnieść, któryby do odbierania przeznaczonych dla niéj dekretów i pozwów sądu drugiéj instancyi upoważnion był.

Stronie téj, któraby ani podania takiego nie zrobiła, ani pełnomocnika u sądu drugiéj instancyi celem zastąpienia swego nie zamianowała, ani też o przydanie sobie rzecznika z urzędu nie była wniosła, przeznaczone dla niéj dekreta i pozwy sądu drugiéj instancyi za pomocą wywieszenia w lokalu czynności sądu tego, skutecznie dostawiane będą.

§. 30.

Nach Eingang der Akten wird von dem Gericht zweiter Instanz sofort der Termin zur mündlichen Verhandlung anberaumt.

§. 31.

Die gesetzlichen Fristen, innerhalb welcher das Rechtsmittel der Revision und Nichtigkeitsbeschwerde bei dem Obertribunal einzuführen und zu rechtfertigen ist, sowie diejenigen, innerhalb welcher die Revision und Nichtigkeitsbeschwerde zu beantworten sind, werden verlängert:

1) um zwei Monate, wenn das Konsulat in Europa seinen Sitz hat;
2) um vier Monate, wenn es in einem Küstenlande von Asien oder Afrika längs des Mittelländischen oder Schwarzen Meeres oder auf einer dazu gehörigen Insel seinen Sitz hat;
3) um sechs Monate, wenn der Sitz desselben in einem anderen außereuropäischen Lande sich befindet.

§. 32.

Wenn für die Partei, welche die Revision oder Nichtigkeitsbeschwerde zu beantworten hat, weder eine Beantwortung eingereicht, noch anderweit ein zur Prozeßpraxis bei dem Obertribunal befugter Rechtsanwalt als ihr Bevollmächtigter zu den Akten legitimirt ist, so werden ihr die für sie bestimmten Verfügungen und Ladungen des Obertribunals mittelst Aushanges im Geschäftslokale des letzteren wirksam zugestellt.

§. 33.

Ist der gegen ein Erkenntniß des Konsuls angebrachte Rekurs rechtzeitig eingelegt und das Rechtsmittel dem Gegenstande nach zulässig (§. 8.

§. 30.

Po nadejściu akt termin do rozprawy ustnéj przez sąd drugiéj instancyi wyznaczony niezwłocznie będzie.

§. 31.

Przepisane prawem termina, w których środki rewizyi i skargi o nieważność u naczelnego trybunału wprowadzone i usprawiedliwione być mają, tudzież termina, w których na rewizyą i skargę o nieważność odpowiedzieć należy, przedłużają się:

1) o dwa miesiące, jeżeli konsulat w Europie siedzibę ma;
2) o cztery miesiące, jeżeli w kraju pomorskim do Azyi lub Afryki należącym, wzdłuż morza śródziemnego lub morza czarnego położonym, albo na wyspie do takowych należącéj przesiaduje;
3) o sześć miesięcy, jeżeli rezydencya jego w innym pozaeuropeiskim kraju się znajduje.

§. 32.

Jeżeliby w imieniu strony, która na rewizyą lub skargę o nieważność odpowiedzieć winna, ani odpowiedź złożoną nie została, ani też rzecznik do praktyki procesowéj przy naczelnym trybunale upoważniony jako pełnomocnik jéj, do akt legitymowany nie był, w takim razie przeznaczone dla niéj dekreta i pozwy naczelnego trybunału, za pomocą wywieszenia w lokalu czynności tegoż ostatniego, dostawiane jéj skutecznie będą.

§. 33.

Jeżeli założony naprzeciw wyrokowi konsula rekurs wcześnie zaniesiony, a środek prawny ze względu na przedmiot dozwolony (§. 8.

des Gesetzes vom 20. März 1854., Gesetz-Samml. S. 177.), so wird die Rekursbeschwerde von dem Konsul dem Gegentheil mit der Aufforderung mitgetheilt, binnen vierzehn Tagen die Beantwortung bei ihm einzureichen oder zu Protokoll zu geben. Die Einsendung der Akten an das Gericht zweiter Instanz erfolgt erst nach Eingang der Beantwortung oder nach Ablauf der vierzehntägigen Frist.

Bei dem Gericht zweiter Instanz findet die Anberaumung eines Termines zur Anhörung der Parteien und zur Verkündung der Entscheidung nicht statt.

§. 34.

In denjenigen Fällen, in welchen eine Beschwerde binnen einer bestimmten Frist bei dem Gericht der höheren Instanz angebracht werden muß, kann die Anbringung derselben innerhalb der gesetzlichen Frist auch gültig bei dem Konsul erfolgen.

III. Bestimmungen, betreffend das Verfahren bei Ausübung der Strafgerichtsbarkeit.

§. 35.

Bei Ausübung der Strafgerichtsbarkeit der Konsuln bestimmt sich das Verfahren, soweit nicht nachstehend ein Anderes angeordnet ist, sowohl in Betreff der Führung der Untersuchungen, als der Abfassung und Vollstreckung der Erkenntnisse gleichfalls nach den für die im §. 2. bezeichneten Landestheile bestehenden Vorschriften.

§. 36.

Die Konsuln sind zur Verfolgung der strafbaren Handlungen von Amtswegen verpflichtet; sie haben sich in dieser Hinsicht nach den Vorschriften der Allgemeinen Kriminalordnung vom 11. Dezember 1805., insonderheit nach den Bestimmun-

prawa z dnia 20. Marca 1854., Zbiór praw str. 177), w takim razie wywód rekursowy przez konsula stronie przeciwnéj zakomunikowany być powinien z tém wezwaniem, aby w przeciągu czternastu dni odpowiedź u niego złożyła lub do protokółu podała. Przesłanie akt do sądu drugiéj instancyi dopiero po złożeniu odpowiedzi lub po upływie czternastodniowego terminu nastąpi.

U sądu drugiéj instancyi wyznaczenie terminu na wysłuchanie stron i publikacyą wyroku miejsca mieć nie będzie.

§. 34.

W przypadkach tych, w których zażalenie u sądu wyższéj instancyi w pewnym czasie założone być musi, założenie takowego w czasie prawem przepisanym, i u konsula nastąpić skutecznie może.

III. Postanowienia, tyczące się postępowania przy wykonywaniu jurysdykcyi kryminalnéj.

§. 35.

Przy wykonywaniu jurysdykcyi kryminalnéj konsulów stósować się będzie postępowanie, o ileby poniż nic innego przepisaném nie było, tak pod względem toczenia śledztw, jako i stanowienia i wykonywania wyroków, również do przepisów, jakie dla krajów w §. 2. oznaczonych istnieją.

§. 36.

Konsulowie do ścigania czynów karogodnych z urzędu obowiązani; stósować się w téj mierze powinni do przepisów powszechnéj ordynacyi kryminalnéj z dnia 11. Grudnia 1805., w szczególe do postanowień, tyczących się pra-

gen über die gesetzlichen Veranlassungsgründe einer Untersuchung zu richten. Die Bestimmungen, welche die Bestrafung von dem Antrage einer Privatperson abhängig machen, werden hierdurch nicht berührt.

Die Vorschriften, welche auf die Zuziehung der Staatsanwaltschaft sich beziehen oder dieselbe voraussetzen, bleiben in allen, bei den Konsuln anhängigen Untersuchungen außer Anwendung.

§. 37.

Der verhaftete Angeschuldigte kann sich von dem Augenblick seiner Verhaftung an eines Vertheidigers aus der Zahl der im §. 15. erwähnten Personen bedienen. Ein solcher Vertheidiger ist befugt, schon während der Voruntersuchung sich ohne Beisein einer Gerichtsperson mit dem Angeschuldigten zu besprechen und den gerichtlichen Untersuchungsverhandlungen beizuwohnen.

§. 38.

Das über den Hergang in der Hauptverhandlung aufzunehmende Protokoll ist vor der Entscheidung in Gegenwart des Angeklagten und seines Vertheidigers vorzulesen. Ingleichen muß jeder bei der Hauptverhandlung vernommenen Person ihre Aussage unmittelbar nach der Protokollirung derselben vorgelesen werden. Bei der Verlesung sind die Betheiligten mit Erklärungen und Anträgen zum Zweck der Berichtigung und Ergänzung des Protokolls zu hören. Die geschehene Verlesung ist im Protokoll zu vermerken.

§. 39.

Wenn für die strafbare Handlung nach den im §. 35. erwähnten Gesetzen die Zuständigkeit der Einzelrichter begründet ist, so erfolgt die Untersuchung und Entscheidung durch den Konsul nach den für das Untersuchungsverfahren durch Einzelrichter bestehenden Vorschriften.

wnych powodów śledztwa. Postanowienia, wedle których karanie od wniosku osoby prywatnéj zawisło, nie nadwerężają się niniejszém.

Przepisy, do przybrania prokuratoryi się odnoszące lub takowe supponujące, do spraw żadnych, u konsulów się toczących, zastósowane nie będą.

§. 37.

Oskarzonemu aresztowanemu wolno od chwili aresztowania swego użyć obrońcy z liczby osób w §. 15. wymienionych. Obrońcy takiemu służy już w czasie śledztwa wstępnego prawo naradzania się z oskarzonym bez obecności osoby sądowéj, tudzież prawo przytomności przy czynnościach śledczych sądowych.

§. 38.

Protokół co do toku sprawy w czynności głównéj przyjąć się mający, powinien przed wyrokowaniem w przytomności oskarzonego i obrońcy jego być przeczytanym. Również powinno każdéj osobie, słuchanéj w czynności głównéj, zeznanie jéj bezpośrednio po przyjęciu go do protokółu, być przeczytaném. Przy czytaniu należy uwagi i wnioski interesentów celem sprostowania i uzupełnienia protokółu uwzględnić. Jako przeczytanie nastąpiło, w protokóle zauważyć należy.

§. 39.

Gdzieby dla czynu karogodnego, wedle ustaw w §. 35. oznaczonych, kompetencya sędziego pojedynczego uzasadnioną być miała, tam śledztwo i wyrokowanie przez konsula wedle przepisów dla postępowania śledczego przed sędzią pojedynczym istniejących, nastąpić powinno.

§. 40.

Ist die strafbare Handlung ein zur Zuständigkeit der Gerichtsabtheilungen gehöriges Verbrechen oder Vergehen, so erfolgt die Untersuchung und Entscheidung durch das Konsulargericht (§. 9.) nach den für das Untersuchungsverfahren durch Gerichtsabtheilungen bestehenden Vorschriften.

§. 41.

Hält das Konsulargericht eine gerichtliche Verfolgung für gesetzlich begründet, so verordnet es die gerichtliche Voruntersuchung, welche von dem Konsul geführt wird. Der mündlichen Verhandlung vor dem Konsulargericht muß in der Voruntersuchung eine Vernehmung des Angeschuldigten vorhergehen, bei welcher ihm der Gegenstand der Anschuldigung und der Inhalt der erhobenen Beweise mitzutheilen ist.

§. 42.

Ist der Angeschuldigte ein Preuße, welcher sich nur vorübergehend im Auslande aufhält, so ist der Konsul in den Fällen der §§. 39. und 40., sofern der Angeschuldigte nicht widerspricht, befugt und, wenn der Angeschuldigte es verlangt, verpflichtet, die Sache zur Einleitung des Hauptverfahrens und Abfassung des Erkenntnisses dem zuständigen Gericht des Inlandes, und, wenn es an einem solchen fehlt, dem Kreisgericht in Stettin zu überweisen.

Die Ueberweisung geschieht nach Abschluß der Voruntersuchung, welche in einem solchen Falle auch wegen der im §. 39. bezeichneten strafbaren Handlungen einzuleiten ist.

§. 43.

Ist die strafbare Handlung ein der schwurgerichtlichen Kompetenz unterliegendes Verbrechen, so hat der Konsul nur die zur strafrechtlichen Verfolgung erforderlichen Sicherheitsmaaßregeln

§. 40.

Jeżeli czyn karogodny jest zbrodnią lub przestępstwem do kompetencyi wydziałów sądowych należącém, w takim razie śledztwo i wyrokowanie przez sąd konsularny (§. 9.) wedle przepisów dla postępowania śledczego przed wydziałami sądowemi istniejących, miejsce mieć będzie.

§. 41.

Jeżeliby sąd konsularny ściganie sądowe za uzasadnione prawem uważać miał, w takim razie śledztwo sądowe wstępne przez konsula toczyć się mające, zadekretować powinien. Rozprawę ustną przed sądem konsularnym poprzedzić powinno wysłuchanie oskarzonego w śledztwie wstępném, przy którém mu przedmiot oskarzenia i treść zebranych dowodów zakomunikowane być mają.

§. 42.

Jeżeli oskarzony Prusakiem, przechodnio tylko za granicą bawiącym, natenczas konsulowi służyć będzie w przypadkach §§. 39. i 40., gdyby oskarzony naprzeciw temu nie protestował, prawo, a gdyby oskarzony tego żądał, obowiązek przekazania sprawy, celem rozpoczęcia postępowania głównego i wydania wyroku, właściwemu sądowi krajowemu, a w braku takowego, sądowi powiatowemu w Szczecinie.

Przekazanie nastąpi po ukończeniu śledztwa wstępnego, które w przypadku takim, i w skutek czynów karogodnych w §. 39. oznaczonych, wytoczone być powinno.

§. 43.

Jeżeli czyn karogodny jest zbrodnią do kompetencyi sądu przysięgłych należącą, w takim razie konsul li potrzebne na ściganie kryminalne środki bezpieczeństwa obmyślić,

zu treffen und geeigneten Falls die Voruntersuchung zu führen. Das weitere Verfahren, insbesondere die etwa erforderliche Vervollständigung der Voruntersuchung, ingleichen das Hauptverfahren, gehört vor das zuständige Kreis- und Schwurgericht des Inlandes und, wenn es an einem solchen fehlt, vor das Kreis- und Schwurgericht in Stettin.

a w stósownym przypadku śledztwo wstępne prowadzić winien. Dalsze postępowanie, zwłaszcza potrzebne na przypadek uzupełnienie śledztwa wstępnego, tudzież czynność główna, należą się przed właściwy sąd powiatowy i sąd przysięgłych w kraju, a w braku takowego, przed sąd powiatowy i sąd przysięgłych w Szczecinie.

§. 44.

Wenn der Angeschuldigte ein Schutzgenosse ist, welcher einem anderen Staate als Unterthan angehört, so kann er in allen Fällen (§§. 39. 40. 43.) der Regierung dieses Staates zur Untersuchung und Bestrafung überwiesen werden.

§. 44.

Jeżeli oskarzony jest towarzyszem opiekuńczym, poddanym drugiego Państwa będącym, wolno go będzie we wszystkich przypadkach (§§. 39. 40. 43.) Rządowi Państwa tego, na śledztwo i ukaranie oddać.

§. 45.

In Bezug auf die zur Kompetenz des Kammergerichts gehörigen Staatsverbrechen bewendet es bei dem Gesetze vom 25. April 1853. (Gesetz-Samml. S. 246.).

§. 45.

Co do zbrodni stanu, do kompetencyi sądu kameralnego należących, zostaje się przy prawie z dnia 25. Kwietnia 1853. (Zbiór praw str. 246).

§. 46.

Gegen die von den Konsuln in Untersuchungen wegen Uebertretung erlassenen Erkenntnisse findet ein Rechtsmittel nicht statt.

§. 46.

Naprzeciw wyrokom wydanym przez konsulów w śledztwach o przekroczenia, środek prawny miejsca nie ma.

§. 47.

In allen anderen Fällen steht dem Angeklagten gegen das Erkenntniß des Konsuls oder des Konsulargerichts das Rechtsmittel der Appellation zu.

§. 47.

We wszystkich innych przypadkach służyć będzie oskarzonemu naprzeciw wyrokowi konsula lub sądu konsularnego środek apelacyi

§. 48.

Rücksichtlich der Frist, innerhalb welcher das Rechtsmittel anzumelden und zu rechtfertigen ist, und rücksichtlich der Förmlichkeiten der Anmeldung und Rechtfertigung gelten die Bestimmungen in den §§. 126. bis 129. der Verordnung vom 3. Januar 1849. (Gesetz-Samml. S. 51.).

§. 48.

Co do terminu, w którym środek założony i usprawiedliwiony być powinien, tudzież co do formalności założenia i usprawiedliwienia, postanowienia w §§. 126. do 129. ustawy z dnia 3. Stycznia 1849. (Zbiór praw str. 51) zastósowane będą.

§. 49.

Wenn der Konsul die, von den Angeklagten zur Rechtfertigung der Appellation angebrachten neuen Thatsachen und Beweise für erheblich erachtet, so hat er die Beweisaufnahme in den Formen des schriftlichen Verfahrens soweit zu bewirken, als dieselbe im Konsulatsbezirke erfolgen kann. Dem Angeklagten oder dessen Vertheidiger ist die angeordnete Beweisaufnahme bekannt zu machen und ihm die Anwesenheit dabei zu gestatten.

§. 50.

Auf die Appellation wird von dem Appellationsgericht in Stettin auf Grund der Akten erkannt. Die Entscheidung erfolgt durch eine aus fünf Mitgliedern bestehende Abtheilung, nachdem vor derselben unter Zuziehung eines Gerichtsschreibers ein mündliches Schlußverfahren stattgefunden hat.

§. 51.

Vor Einsendung der Akten an das Gericht zweiter Instanz erfordert der Konsul die Erklärung des Angeklagten, ob er in den höheren Instanzen seine Rechte in Person wahrnehmen, oder sich durch einen Vertheidiger vertreten lassen wolle. Im letzteren Falle ist die Person des Vertheidigers von dem Angeklagten zu bezeichnen. Er kann auch beantragen, daß ihm von dem Gericht zweiter Instanz ein Vertheidiger von Amtswegen bestellt werde. Wenn er verhaftet ist, so steht ihm nur das Recht zu, durch einen Vertheidiger sich vertreten zu lassen.

§. 52.

Nachdem die Akten bei dem Gericht zweiter Instanz eingegangen sind, bestimmt dasselbe einen Termin zum mündlichen Schlußverfahren. Zu dem Termine ist der bei dem Gericht zweiter Instanz angestellte Ober-Staatsanwalt zuzuziehen und der Angeklagte oder der von diesem ernannte

§. 49.

Jeżeliby konsul nowe fakta i dowody, przez oskarzonego na usprawiedliwienie apelacyi przytoczone, uważać miał za ważne, winien będzie zbieranie dowodów we formach postępowania piśmiennego uskutecznić o tyle, o ileby takowe wśród obwodu konsularnego nastąpić mogło. Oskarzonemu lub obrońcy jego nakazane zbieranie dowodów zakomunikowane, a przy niém obecność ich dozwoloną być powinna.

§. 50.

Na zaniesioną apelacyą sąd apelacyjny w Szczecinie na mocy akt wyrokować powinien. Wyrok przez wydział z pięciu członków złożony, za poprzednią toczoną przed nim z przybraniem pisarza sądowego ustną rozprawą końcową, wydany będzie.

§. 51.

Przed przesłaniem akt do sądu drugiéj instancyi zażąda konsul oświadczenia od oskarzonego, czy w instancyach wyższych praw swych osobiście przestrzegać, lub przez obrońcę zastąpić się dać zechce. W ostatnim przypadku winien oskarzony osobę obrońcy oznaczyć. Wolno mu też będzie wnieść o to, aby mu przez sąd drugiéj instancyi obrońca z urzędu był przydany. Jeżeliby oskarzony był aresztowanym, w takim razie wolno mu będzie li przez obrońcę dać się zastąpić.

§. 52.

Po nadejściu akt do sądu drugiéj instancyi, tenże termin dla ustnéj rozprawy końcowéj wyznaczyć winien. Na termin ten powinien nadprokurator u sądu drugiéj instancyi urzędujący być przybrany, a oskarzony lub mianowany przez niego albo mu z urzędu przydany

oder ihm von Amtswegen zu bestellende Vertheidiger vorzuladen. In Ermangelung eines Vertheidigers, oder wenn der von dem Angeklagten ernannte Vertheidiger nicht am Orte des Gerichts wohnt, erfolgt die Vorladung der Angeklagten mittelst Aushanges im Geschäftslokal des Gerichts.

§. 53.

Bei dem mündlichen Schlußverfahren giebt zuerst ein aus der Zahl der Gerichtsmitglieder zu ernennender Referent auf Grund einer schriftlichen Relation mündlich eine Darstellung der bis dahin stattgefundenen Verhandlungen.

Hierauf wird der Angeklagte mit seinen Beschwerden, und der Ober-Staatsanwalt mit seinen Gegenerklärungen gehört.

§. 54.

Das Gericht zweiter Instanz ist bei der Abfassung des Erkenntnisses an die thatsächlichen Feststellungen des ersten Richters nicht gebunden; es hat unabhängig von denselben in den Entscheidungsgründen der Vorschrift des Art. 31. des Gesetzes vom 3. Mai 1852. (Gesetz-Samml. S. 297.) zu genügen. Hält es eine Beweisaufnahme für nöthig, so verordnet es die Erhebung des Beweises im schriftlichen Verfahren (§. 49.). Nach Eingang der Beweisverhandlungen ist ein neuer Termin zum mündlichen Schlußverfahren anzusetzen.

Das Gericht zweiter Instanz kann jedoch die Vernehmung von Zeugen im Schlußtermin selbst veranlassen, wenn dieses ohne erheblichen Zeit- und Kostenaufwand ausführbar ist.

Ist das Urtheil in Abwesenheit des Angeklagten verkündet, so sind in Bezug auf die Zustellung desselben die Bestimmungen des §. 52. maaßgebend.

§. 55.

Insoweit aus den vorstehenden Paragraphen sich nicht ein Anderes ergiebt, finden auf das Appellationsverfahren diejenigen Vorschriften Anwen-

obrońca zapozwany. W braku obrońcy, albo gdyby obrońca przez oskarzonego mianowany w miejscu sądu zamieszkiwać nie miał, zapozew oskarzonych za pomocą wywieszenia w lokalu czynności sądu nastąpi.

§. 53.

W ustnéj rozprawie końcowéj winien najpierw referent, z liczby członków sądowych mianować się mający, na mocy piśmiennéj relacyi zdać ustnie opis toczonych dotąd czynności.

Na to zażalenia oskarzonego i oświadczenia wzajemne nadprokuratora słuchane będą.

§. 54.

Sąd drugiéj instancyi przy wyrokowaniu od faktycznych ustanowień pierwszego sędziego zawisłym nie jest, ale raczéj bez względu na takowe w powodach wyroku przepis Art. 31. prawa z dnia 3. Maja 1852. (Zbiór praw str. 297) wykonać winien. Jeżeliby zbieranie dowodów miał uważać potrzebném, w takim razie przyjęcie dowodu w postępowaniu piśmiennéem nakazać powinien (§. 49.) Po nadejściu czynności dowodowych, nowy termin dla ustnéj rozprawy końcowéj wyznaczony być ma.

Sądowi drugiéj instancyi służy atoli prawo wysłuchania świadków w terminie końcowym samym, gdzieby się to bez zbytecznego nakładu kosztów i czasu przeprowadzić dało.

Jeżeli wyrok w nieobecności oskarzonego publikowany, w takim razie co do dostawienia takowego, postanowienia §. 52. zastósowane być mają.

§. 55.

O ileby powyższe paragrafy czego innego nie przepisywały, powinny do postępowania apelacyjnego przepisy te być zastósowane, które

dung, welche in den im §. 2. bezeichneten Landestheilen für das Appellationsverfahren in Strafsachen gelten.

§. 56.

Gegen das Erkenntniß des Appellationsgerichts in Stettin steht sowohl dem Angeklagten als dem Ober-Staatsanwalt das Rechtsmittel der Nichtigkeitsbeschwerde zu. Die letztere ist bei dem Appellationsgericht anzumelden, zu begründen und zu beantworten. Im Uebrigen gelten in Betreff des Rechtsmittels alle mit den Bestimmungen dieses Gesetzes vereinbaren Vorschriften, welche in den gedachten Landestheilen für das Rechtsmittel der Nichtigkeitsbeschwerde in Strafsachen bestehen.

§. 57.

Beschwerden gegen Verfügungen der Konsuln und Konsulargerichte in Strafsachen folgen dem Instanzenzuge der gegen Erkenntnisse in den betreffenden Sachen zulässigen Rechtsmittel. Ist die Verfügung in einer Sache erlassen, in welcher nach §. 42. das Kreis- und Schwurgericht in Stettin zuständig ist, so geht die Beschwerde zunächst an das Appellationsgericht in Stettin. Eine weitere Beschwerde an das Obertribunal ist zulässig, wenn die Verfügung aus Rechtsgründen angefochten wird.

Wenn die Beschwerde binnen einer bestimmten Frist bei dem Gericht der höheren Instanz angebracht werden muß, so kommt die Vorschrift des §. 34. zur Anwendung.

IV. Schlußbestimmungen.

§. 58.

Die Bestimmungen über die Militairgerichtsbarkeit werden durch dieses Gesetz nicht berührt.

w krajach, w §. 2. oznaczonych, pod względem postępowania apelacyjnego w sprawach kryminalnych są w mocy.

§. 56.

Naprzeciw wyrokowi sądu apelacyjnego w Szczecinie tak oskarzonemu jako i nadprokuratorowi środek skargi o nieważność służy. Takowy u sądu apelacyjnego założyć, usprawiedliwić i odpowiedzieć nań należy. Z resztą co do środka prawnego ważne są wszelkie zgodne z postanowieniami prawa niniejszego przepisy, jakie w rzeczonych krajach pod względem środka skargi o nieważność w sprawach kryminalnych istnieją.

§. 57.

Zażalenia naprzeciw dekretom konsulów i sądów konsularnych w sprawach kryminalnych, stósować się będą do biegu instancyi środków prawnych, jakie naprzeciw wyrokom w dotyczących sprawach są dozwolone. Jeżeli dekret w sprawie wydany, w której na mocy §. 42. sąd powiatowy i sąd przysięgłych w Szczecinie jest właściwym, w takim razie zażalenie najpierw do sądu apelacyjnego w Szczecinie wystósowane być powinno. Dalsze zażalenie do naczelnego trybunału dozwolone, jeżeli dekret z powodów prawnych zaczepiony.

Gdzieby zażalenie u sądu wyższéj instancyi w pewnym czasie założoném być musiało, tam przepis §. 34. zastósowany będzie.

IV. Postanowienia końcowe.

§. 58.

Postanowienia, tyczące się jurysdykcyi wojskowéj, prawem niniejszém w niczem się nie nadwerężają.

§. 59.

Das Gesetz tritt für alle Konsulatsbezirke am 1. Januar 1866. in Kraft.

Alle vor diesem Zeitpunkte durch Insinuation der Klage anhängig gewordenen Civilprozesse und alle vor diesem Zeitpunkte durch Eröffnung der förmlichen Untersuchung anhängig gewordenen Strafsachen werden in dem bisherigen Verfahren durch alle nach demselben zulässigen Instanzen zu Ende geführt.

§. 60.

Unsere Minister der auswärtigen Angelegenheiten und der Justiz haben die zur Ausführung des Gesetzes erforderlichen Anordnungen zu erlassen.

Urkundlich unter Unserer Höchsteigenhändigen Unterschrift und beigedrucktem Königlichen Insiegel.

Gegeben Carlsbad, den 29. Juni 1865.

(L. S.) Wilhelm.

v. Bismarck-Schönhausen. v. Bodelschwingh. v. Roon. Gr. v. Itzenplitz. v. Mühler. Gr. zur Lippe. v. Selchow. Gr. zu Eulenburg.

§. 59.

Prawo niniejsze nabiera dla wszystkich obwodów konsularnych mocy obowięzującéj z dniem 1. Stycznia 1866.

Wszelkie procesa cywilne przed terminem tym insynuacyą skargi wytoczone, tudzież wszelkie sprawy kryminalne przed czasem tym za pomocą rozpoczęcia formalnego śledztwa wytoczone, wedle dotychczasowego postępowania we wszystkich instancyach, niém dozwolonych, ukończone być powinny.

§. 60.

Ministrowi spraw zewnętrznych i Ministrowi sprawiedliwości wydanie potrzebnych na wykonanie prawa niniejszego rozporządzeń polecone.

Na dowód Nasz Najwyższy Własnoręczny podpis i Królewska pieczęć.

Dan w Karłowych warach, dnia 29. Czerwca 1865.

(L. S.) Wilhelm.

Bismarck-Schoenhausen. Bodelschwingh. Roon. Hr. Itzenplitz. Muehler. Hr. Lippe. Selchow. Hr. Eulenburg.

(Nr. 6121.) Statut für die Entwässerungs-Genossenschaft zu Trzebiatkow im Kreise Bütow. Vom 31. Mai 1865.

Wir Wilhelm, von Gottes Gnaden König von Preußen ꝛc.

verordnen, Behufs Melioration der Bruch- und Seegrundstücke auf der Feldmark Trzebiatkow, im Kreise Bütow, nach Anhörung der Betheiligten, auf Grund der §§. 56. und 57. des Gesetzes vom 28. Februar 1843. und des Artikels II. des Gesetzes vom 11. Mai 1853., was folgt:

§. 1.

Die Eigenthümer der um den Biesne-, großen und kleinen Naletten-, Tietzne- und Bagne-See belegenen Bruchgrundstücke auf der Feldmark Trzebiatkow werden zu einer Genossenschaft vereinigt, um die bezeichneten Grundstücke trocken zu legen und durch Ablassung dieser Seen nutzbare Grundstücke aus dem Seegrunde zu gewinnen und alle hierzu erforderlichen Anlagen neu zu fertigen und zu unterhalten.

§. 2.

Die zur Genossenschaft gehörigen Grundstücke werden in einem Kataster verzeichnet, welches von der Regierung in Cöslin ausgefertigt wird.

§. 3.

Die Genossenschaft hat ihren Gerichtsstand bei dem Kreisgericht zu Bütow.

§. 4.

An der Spitze der Genossenschaft steht der Sozietätsdirektor. Derselbe leitet die Verwaltung und vertritt die Genossenschaft in allen Angelegenheiten, auch dritten Personen und Behörden ge-

(No. 6121.) Statut dla towarzystwa osuszenia w Trzebiatkow w powiecie Buetowskim. Z dnia 31. Maja 1865.

My Wilhelm, z Bożéj łaski Król Pruski i t. d.

stanowimy, celem melioracyi bagien i gruntów pomorskich wśród granic Trzebiatkow, w powiecie Buetowskim, po wysłuchaniu interesentów, na mocy §§. 56. i 57. prawa z dnia 28. Lutego 1843. i artykułu II. prawa z dnia 11. Maja 1853., co następuje:

§. 1.

Właściciele bagien położonych w koło jeziora Biesne, wielkich i małych jeziór Naletten, Tietzne i Bagne wśród granic Trzebiatkow łączy się w towarzystwo, celem osuszenia wymienionych gruntów i zyskania za pomocą spuszczenia jeziór rzeczonych z gruntu jeziornego pól użytecznych tudzież uskutecznienia z nowa i utrzymywania wszelkich potrzebnych na to zakładów.

§. 2.

Grunta do towarzystwa należące wciągnione będą w kataster, który przez Regencyą w Koślinie wygotowany być powinien.

§. 3.

Jurysdykcya towarzystwa będzie u sądu powiatowego w Buetow.

§. 4.

Na czele towarzystwa stać będzie dyrektor towarzystwa. Tenże administracyą zawiadować i towarzystwo we wszelkich sprawach i co do trzecich osób i władz, na i po za sądem

genüber, in und außer Gericht. Er hat insbesondere:

1) die Ausführung der gemeinschaftlichen Anlagen zu veranlassen und dieselben zu beaufsichtigen;
2) die Kostenbeiträge auszuschreiben, von den Säumigen im Wege der administrativen Exekution einzuziehen, die Zahlungen auf die Genossenschaftskasse anzuweisen und die Kasse zu revidiren;
3) den Schriftwechsel für die Genossenschaft zu führen und die Urkunden derselben zu unterzeichnen;
4) die Beschlüsse des Vorstandes auszuführen.

§. 5.

Sozietätsdirektor soll in der Regel der Landrath des Kreises Bütow sein; doch kann die Regierung in Cöslin auch einen anderen Sozietätsdirektor ernennen, wenn ihr das im Interesse der Genossenschaft nützlich erscheint. Dem Direktor wird ein Vorstand von vier Mitgliedern beigeordnet, welcher unter dem Vorsitz des Direktors nach Stimmenmehrheit der Anwesenden verbindende Beschlüsse für die Genossenschaft zu fassen und den Direktor in seiner Geschäftsführung zu unterstützen hat. Bei Stimmengleichheit giebt die Stimme des Sozietätsdirektors den Ausschlag.

Zu einem gültigen Beschlusse ist die Anwesenheit von mindestens drei Vorstandsmitgliedern erforderlich. Der Sozietätsdirektor ist befugt, sich einen Stellvertreter aus den Mitgliedern des Vorstandes zu ernennen.

Ein Vorstandsmitglied hat die Genossenschaftskasse zu verwalten und darüber Rechnung zu legen. Der Direktor beruft den Vorstand nach Bedürfniß, jährlich wenigstens ein Mal.

Der Vorstand besteht zunächst:

1) aus dem Gutsantheilsbesitzer August von Fischer;

zastępować będzie. Rzeczą jego zwłaszcza być ma:

1) spowodowanie wykonania zakładów wspólnych i dozieranie ich;
2) rozpisywanie składek na pokrycie kosztów, ściąganie ich na drodze eksekucyi administratywnéj od zalegających, wystawianie asygnacyi dla kasy towarzystwa i rewidowanie kasy;
3) prowadzenie korespondencyi imieniem towarzystwa i podpisywanie dokumentów jego;
4) wykonywanie uchwał dozoru.

§. 5.

Dyrektorem towarzystwa właściwie radzca ziemiański powiatu Buetowskiego być powinien; Regencyi w Koślinie wolno atoli i innego zamianować dyrektora towarzystwa, gdyby jéj się to z korzyścią dla towarzystwa być zdało. Dyrektorowi przydany będzie dozór z czterech członków złożony, któren pod przewodnictwem dyrektora większością głosów członków obecnych ważne dla towarzystwa uchwały stanowić i dyrektora w urzędowaniu wspierać winien. W razie równości głosów, głos dyrektora towarzystwa decydować będzie.

Na ważną uchwałę potrzeba obecności przynajmniéj trzech członków dozoru. Dyrektorowi towarzystwa służy prawo mianowania za siebie zastępcy z członków dozoru.

Jednemu z członków dozoru ciążać będzie zawiadowanie kasą towarzystwa i składania ztąd rachunków. Dyrektor zwoływać winien dozór wedle potrzeby rocznie przynajmniéj raz jeden.

Dozór składać się będzie najpierw:

1) z właściciela cząstki dóbr Augusta Fischera;

2) aus dem Gutsantheilsbesitzer Albert von Tesmar;

3) aus dem Schulzen August von Malottki zu Trzebiatkow;

4) aus dem Kolonisten Adolph Tysall zu Klein-Massowitz.

Beim Ausscheiden des einen oder des anderen Mitgliedes ergänzt sich der Vorstand aus der Zahl der Genossen durch eigene Wahl.

§. 6.

Der Genossenschaft liegt ob, die Senkung des Biesne-, großen und kleinen Naletten- und Bagne-Sees, sowie die Trockenlegung der angrenzenden Brücher auszuführen nach dem Kostenanschlage des Baumeisters Schönwald vom 21. Mai 1864. Nr. II. und III., vorbehaltlich der Abänderungen, welche etwa bei der speziellen Ausführung sich als nothwendig ergeben und von der Landespolizeibehörde genehmigt werden.

§. 7.

Zu den Kosten der Vorarbeiten, der Ausführung und der Unterhaltung der gemeinschaftlichen Anlagen trägt jeder Genosse vorläufig nach der Größe der zur Genossenschaft gehörigen Grundstücke bei.

Die definitive Ausgleichung der Kosten erfolgt nach geschehener Ausführung der Entwässerungsanlagen nach Verhältniß des Vortheils, welcher jedem Genossen an seinen Grundstücken erwächst. Der Vortheil wird durch Sachverständige festgestellt. Zu diesen werden zwei unbetheiligte Kreisverordnete von der Regierung zu Cöslin bestimmt. Das von den Sachverständigen entworfene Kataster wird den Betheiligten durch den Kreis-Landrath bekannt gemacht durch Auslegung bei dem Schulzen zu Trzebiatkow. Binnen vier Wochen nach erfolgter Auslegung können Einwendungen dagegen bei dem Kreis-Landrath angebracht werden. Dieselben werden von den obengedachten Sachverständigen unter Leitung des

2) z właściciela cząstki dóbr Wojciecha Tesmara;

3) ze sołtysa Augusta Malottkiego w Trzebiatkow;

4) z osadnika Adolfa Tysalla w Małe-Massowitz.

W razie wystąpienia jednego lub drugiego członka, dozór za pomocą własnego oboru z liczby wspólników skompletować się winien.

§. 6.

Towarzystwo obowiązane do spuszczenia jeziora Biesne, wielkich i małych jeziór Naletten i Bagne, tudzież do osuszenia bagien pogranicznych wedle kosztorysu budowniczego Schoenwalda z dnia 21. Maja 1864. No. II. i III., ze zastrzeżeniem odmian, któreby przy szczegółowém wykonaniu potrzebnemi się wykazać i przez władzę policyjną krajową uchwalone być miały.

§. 7.

Do kosztów za roboty wstępne, wykonanie i utrzymywanie zakładów wspólnych, członek każdy tymczasowo w proporcyi do wielkości gruntów do towarzystwa należących przyczyniać się winien.

Ostateczne wyrównanie kosztów nastąpi po wykonaniu zakładów osuszających w stosunku do korzyści, jaką wspólnik każden na gruntach swych odniesie. Korzyść przez znawców konstatowana będzie. Na znawców wyznaczy Regencya w Koślinie dwóch nie interesujących reprezentantów powiatu. Kataster, przez znawców ustawiony, interesentom przez radzcę powiatowego ziemiańskiego za pomocą wyłożenia u sołtysa w Trzebiatkow zakomunikowan będzie. W przeciągu czterech tygodni po wyłożeniu wolno wnieść przeciw niemu do radzcy powiatowego ziemiańskiego zażalenia, które przez wyż rzeczonych znawców pod przewodnictwem radzcy powiatowego ziemiań-

Kreis-Landrathes und der Betheiligten an Ort und Stelle geprüft und begutachtet, worauf die Regierung in Cöslin im Mangel der Einigung über die Beschwerden entscheidet. Binnen sechs Wochen nach der Bekanntmachung der Entscheidung der Regierung ist Rekurs dagegen an den Minister für die landwirthschaftlichen Angelegenheiten zulässig.

Wird die Beschwerde verworfen, so treffen die Kosten derselben den Beschwerdeführer.

skiego i interesentów na miejscu rozstrząsane i sądzone będą, poczém Regencya w Koślinie w braku pojednania zażalenia rozstrzygnie. W sześć tygodni po ogłoszeniu rozstrzygnięcia Regencyi wolny naprzeciw niemu rekurs do Ministra spraw agronomicznych.

W razie oddalenia zażalenia, koszta żalącemu się ciążać będą.

§. 8.

Die Beiträge werden von den Genossen spätestens vierzehn Tage nach der Ausschreibung baar gezahlt und Rückstände ebenso, wie dies bei öffentlichen Lasten geschieht, durch Vermittelung der Verwaltungsbehörden exekutivisch eingezogen. Diese Exekution findet auch gegen den Pächter, Nießbraucher und andere Besitzer des verpflichteten Grundstückes statt, vorbehaltlich des Regresses gegen den eigentlich Verpflichteten. Die Beitragspflicht ruht auf den zur Genossenschaft gehörigen Grundstücken, ist unablöslich und den öffentlichen Lasten gleich zu erachten und bedarf keiner hypothekarischen Eintragung.

§. 8.

Składki przez członków najpóźniéj w czternaście dni po rozpisaniu ich gotówką uiszczane być powinny, a zaległości, jak u ciężarów publicznych, za pośrednictwem władz administratywnych przez eksekucyą ściągane będą. Eksekucya ta będzie mieć miejsce i przeciw dzierzawcy, użytkownikowi i innym posiedzicielom gruntu obowiązanego, ze zastrzeżeniem regresu naprzeciw właściwie obowiązanemu. Obowiązanie do składek spoczywa na gruntach do towarzystwa należących, jest nieokupném i zarówno ciężarom publicznym uważane być ma. Wciągnienia go w księgi wieczyste nie potrzeba.

§. 9.

Die Grenzfeststellung des Biesne-, des großen und kleinen Naletten-, Tietzne- und Bagne-Sees soll vor der Ablassung erfolgen.

Die hierdurch entstehenden Kosten trägt die Genossenschaft.

§. 9.

Ustanowienie granic jeziora Biesne wielkich i małych jezior Naletten, Tietzne i Bagne przed spuszczeniem nastąpić powinno.

Wynikające ztąd koszta ciążają towarzystwu.

§. 10.

Die Gräben, Triften und Brücken, welche außer den veranschlagten gemeinsamen Anlagen zur Nutzbarmachung der Grundstücke der Genossenschaft erforderlich sind, hat jeder Genosse auf seinem Grundstücke auf eigene Kosten anzulegen und zu unterhalten. Grenzgräben und Grenzbrücken werden von den Nachbarn zu gleichen Theilen angelegt und unterhalten. Das hierzu

§. 10.

Rowy, wygony i mosty, prócz anszlagowanych wspólnych zakładów na użyznienie gruntów towarzystwa potrzebne, winien członek każden na gruncie swym, własnym kosztem założyć i utrzymywać. Rowy i mosty graniczne przez sąsiadów do współki założone i utrzymywane być mają. Potrzebnego na to gruntu sąsiedzi rzeczeni z gruntów swoich do

erforderliche Terrain wird von denselben aus ihren Grundstücken zu gleichen Theilen unentgeltlich hergegeben. Die Kosten der Einrichtung der entwässerten Grundstücke zu Wiesen oder sonst nutzbarem Lande trägt jedes Mitglied der Genossenschaft auf seinen Grundstücken ebenfalls allein.

§. 11.

Jedes Mitglied der Genossenschaft giebt den zur Anlage der Entwässerungsgräben erforderlichen Grund und Boden aus seinen Grundstücken in der Regel unentgeltlich her. Sollte indeß der Landverlust nicht angemessen durch die Nutzung des an den Grabenborden wachsenden Grases oder sonstige besondere Vortheile ersetzt werden, so ist auf Erfordern billige Entschädigung zu gewähren. Imgleichen räumen sich die Genossen gegenseitig die Wegeservitut insoweit ein, als dieselbe nach dem Ermessen des Vorstandes zur Melioration und Benutzung der Grundstücke nothwendig ist.

§. 12.

Die Genossenschaft ist befugt, soweit dies zur Ausführung der Entwässerungsanlagen, resp. der Ablassung des Biesne-, des großen und kleinen Naletten-, des Tietzne- und Bagne-Sees erforderlich ist, die Abtretung des Grund und Bodens, die Einräumung einer Servitut, oder die vorübergehende Benutzung von Grundstücken gegen Entschädigung nach dem Gesetze vom 15. November 1811. zu verlangen.

§. 13.

Die Streitigkeiten, welche zwischen den Mitgliedern der Genossenschaft über das Eigenthum von Grundstücken, über die Zuständigkeit oder den Umfang von Grundgerechtigkeiten oder anderen Nutzungsrechten, und über besondere, auf speziellen Rechtstiteln beruhende Rechte und Verbindlichkeiten der Parteien entstehen, gehören zur Entscheidung der ordentlichen Gerichte. Dagegen werden alle anderen Streitigkeiten, welche gemeinsame

połowy bezpłatnie dostarczyć powinni. Koszta zamienienia osuszonych gruntów na łąki lub inne użytki każdy członek towarzystwa za grunta swoje również sam ponosić będzie.

§. 11.

Każdy członek towarzystwa winien właściwie gruntu na założenie rowów osuszających potrzebnego z gruntów swoich bezpłatnie dostarczyć. Gdyby przecież ubytek gruntu użytkiem trawy po brzegach rowów rosnącéj lub innemi szczegółowemi korzyściami powetowany odpowiednio być nie miał, w takim razie na żądanie, słuszne dane być powinno wynagrodzenie. Niemniéj przyznają sobie wspólnicy nawzajem służebność drogi o tyle, o ile takowa wedle uznania dozoru na melioracyą i użytkowanie gruntów potrzebna.

§. 12.

Towarzystwu służy prawo domagania się, o ileby tego na wykonanie zakładów osuszenia, względnie na spuszczenie jeziora Biesne, wielkich i małych jeziór Naletten, Tietzne i Bagne było potrzeba, odstąpienia gruntu, przyznania służebności, lub przechodniego używania gruntów za wynagrodzeniem, na mocy prawa z dnia 15. Listopada 1811.

§. 13.

Spory, powstałe pomiędzy członkami towarzystwa o własność gruntową, kompetencyą lub objętość praw gruntowych lub innych praw użytkowania, tudzież o oddzielne, na szczegółowych prawnych tytułach spoczywające prawa i obowiązki stron, należą przed sądy zwyczajne. Natomiast wszelkie inne spory, tyczące się wspólnych spraw towarzystwa lub pokrzywdzenia jednego lub drugiego wspólnika,

Angelegenheiten der Genossenschaft oder Beeinträchtigung des einen oder anderen Genossen betreffen, von dem Sozietätsdirektor und dem Vorstande der Genossenschaft nach Mehrheit der Stimmen entschieden.

Gegen diese Entscheidung steht jedem Theile der Rekurs an ein Schiedsgericht frei, welcher binnen zehn Tagen, vom Tage der Bekanntmachung des Bescheides an gerechnet, bei dem Sozietätsdirektor angemeldet sein muß. Der unterliegende Theil trägt die Kosten des Verfahrens. Ein weiteres Rechtsmittel findet nicht statt.

Das Schiedsgericht besteht aus drei bei der Sache nicht betheiligten Kreisverordneten, deren Ernennung durch die Regierung in Cöslin erfolgt.

§. 14.

Die Genossenschaft steht unter Oberaufsicht des Staates, die von der Regierung zu Cöslin und dem Minister für die landwirthschaftlichen Angelegenheiten ausgeübt wird nach den Vorschriften dieses Statuts und den Regeln für die Gemeindeverwaltung.

§. 15.

Abänderungen des Statuts bedürfen der landesherrlichen Genehmigung.

Urkundlich unter Unserer Höchsteigenhändigen Unterschrift und beigedrucktem Königlichen Insiegel.

Gegeben Berlin, den 31. Mai 1865.

(L. S.) Wilhelm.

Gr. zur Lippe. v. Selchow.

przez dyrektora i dozór towarzystwa większością głosów załatwiane być powinny.

Naprzeciw rozstrzygnięciu temu wolny stronie każdéj rekurs do sądu polubownego, który to rekurs w przeciągu dziesięciu dni, licząc od dnia ogłoszenia decyzyi, u dyrektora towarzystwa założony być powinien. Strona przegrywająca ponosi koszta procederu. Dalszy środek prawa nie ma miejsca.

Sąd polubowny składać się ma z trzech w sprawie interesu nie mających reprezentantów powiatu, których Regencya w Koślinie zamianuje.

§. 14.

Towarzystwo podlega naddozorowi Rządu, a dozór ten przez Regencyą w Koślinie i Ministra spraw agronomicznych na mocy przepisów statutu niniejszego i prawideł dla administracyi gmin istniejących, wykonywany będzie.

§. 15.

Na odmiany statutu potrzeba Monarszego zezwolenia.

Na dowód Nasz Najwyższy Własnoręczny podpis i Królewska pieczęć.

Dan w Berlinie, dnia 31. Maja 1865.

(L. S.) Wilhelm.

Hr. Lippe. Selchow.

Redigirt im Büreau des Staats-Ministeriums.

Berlin, gedruckt in der Königlichen Geheimen Ober-Hofbuchdruckerei (R. v. Decker).

Redagowano w Biórze Ministerstwa Stanu.

Berlin, czcionkami Królewskiéj Tajnéj Nadwornéj drukarni (R. Decker).